

L'STEI sorgeix dels moviments unitaris de les treballadores i treballadors de l'ensenyament que s'organitzen, als darrers anys del franquisme, com a coordinadora de mestres a l'ensenyament públic i, a l'ensenyament privat impulsant candidatures democràtiques al si del sindicat vertical, que resultaren guanyadores. El projecte era construir un sindicalisme unitari que des de posicions progressistes aglutinàs la majoria de les treballadores i treballadors de l'ensenyament.

El desembre de 1977 es va constituir l'STEI. L'1 de desembre de 1978 es va celebrar el I Congrés que definí els trets característics del sindicat STEI: sindicat autònom, unitari, de classe, assembleari, reivindicatiu, socio-polític i confederal.

El II Congrés, celebrat el novembre de 1988, concretà i actualitzà l'alternativa escolar, ja aprovada en el I Congrés: una escola arrelada a l'entorn, impulsora de la nostra llengua i la nostra cultura.

Ara hem arribat al VI Congrés. Passem a analitzar els trets fonamentals des del maig del 96 (data del V Congrés) fins al març del 2000. En aquest període s'ha consolidat el Partit Popular fins arribar a les darreres eleccions generals a l'acaparadora majoria absoluta, gràcies a la favorable conjuntura econòmica, a la feble oposició política d'esquerreres i la "concertació" sindical... Aquest període s'ha caracteritzat per un discurs "neoliberal" de culte al mercat com a sinònim d'eficàcia i modernitat, en contraposició del que significava el públic. La reducció del deute públic, la privatització de les empreses públiques, la congelació/moderació salarial, la precarització dels contractes laborals accepta-

Extracte de l'INFORME DE LA COMISSIÓ EXECUTIVA Neus Santaner

El V Congrés de l'STEI marcà dues línies d'actuació fonamentals: una campanya per assolir les transferències educatives i l'obertura del sindicat cap a altres sectors laborals.

da per les centrals sindicals són les seves conseqüències.

La política educativa s'ha caracteritzat per una aplicació restrictiva de la Reforma Educativa, un atac al principi d'ensenyament comprensiu i

la nul·la voluntat política d'establir un finançament estatal addicional per fer front al desenvolupament de la LOGSE. L'atac dut a terme per la ministra Esperanza Aguirre al servei públic d'educació va rebre una resposta contundent per part de les plataformes en defensa de l'ensenyament públic, que reuniren més de 50.000 manifestants al carrers de Madrid el març de 1997. L'STEI hi va ser present. Aquests fets juntament amb l'ofensiva "uniformitzadora" cultural del projecte de Decret d'Humanitats provocaren un canvi en el Ministeri, que passà a ser ocupat per Mariano Rajoy. La seva tasca consistí en garantir una "pau" escolar i anar acabant la negociació dels traspàsos de competències educatives amb els governs autonòmics.

El V Congrés de l'STEI marcà dues línies d'actuació fonamentals: la intensificació de la campanya per assolir les transferències educatives i l'obertura del sindicat cap a altres sectors laborals.

L'STEI va encetar una campanya de sensibilització i exigència d'un procés negociat per aconseguir el traspàs competencial, cursos 96/97 i 97/98, fins que el gener de 1998 es va formalitzar el traspàs.

L'1 de gener de 1998 és una data històrica per a les nostres illes a causa de l'assumpció de compe-

tències en Educació. Nosaltres havíem reclamat, feia anys, a l'Administració autonòmica que dissenyàs i concretàs la seva estratègia per poder assumir amb garan-

ties la gestió de l'Educació. Però l'Administració no ens va escoltar.

Nosaltres sí vam preparar les transferències. A la ponència "La política i acció sindical de l'STEI davant les transferències" es concretava quina havia de ser la nostra acció sindical amb la Conselleria d'Educació i amb la que aleshores era la Direcció Provincial.

Sota el títol "Transferències d'Educació. Ens hi jugam el futur.", vam endegar una campanya d'informació i denúncia sobre l'imminent traspàs de les competències d'Educació per tal de poder-les acollir amb les suficients garanties. Dins aquest marc, el Consell Plenari aprovà el document "L'STEI davant la transferència educativa de la CAIB" on es feien una sèrie de reflexions sobre el marc legal i sobre el que s'hauria de fer des de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports perquè la transferència implicàs quelcom més que un simple canvi de titularitat.

El 4 de novembre del 97, després d'unes jornades sobre transferències, vàrem lliurar al Conseller d'Educació un document amb 98 punts en el qual l'instàvem a fer pública la seva concreció i a elaborar les necessàries propostes per donar resposta a les qüestions plantejades. Aquest document contenia, també, 10 propostes per al desen-

volupament del nostre Govern Educatiu.

Tots aquests documents recullen les aportacions fetes pel professorat.

Elaborarem un estudi sobre el cost de la transferència educativa. Aquest revelà que els 38.500 milions, cost efectiu negociat entre

gut la Mesa. En els 7 primers mesos de gestió únicament s'ha signat un acord, que valorarem com a molt positiu, el referent al professorat interí. Quant als altres temes, l'Administració s'ha limitat o a presentar propostes, que en els pitjors dels casos ha imposat (cas de la concertació de l'Educació Infantil,

El Govern del Pacte de Progrés, tot i que ha declarat que l'educació és una prioritat política, ha aprovat uns pressuposts d'educació que, tot i el seu increment, semblen insuficients...

Conselleria i MEC, eren manifestament insuficients. El finançament adequat mínim, tenint en compte la despesa mitjana de l'alumnat, l'aplicació de la Reforma educativa i l'impuls del procés de normalització lingüística, s'hauria de moure entorn dels 56.000 milions de pessetes. El temps ens està donant la raó, desgraciadament.

Arriba el traspàs. El 7 de gener del 1998 es constitueix la Mesa Sectorial d'Educació Pública. El mateix dia, l'STEI presenta una proposta de 22 temes a tractar, per tal que la Conselleria omplís de contin-

l'equiparació retributiva), o a ignorar-los.

La primera etapa de govern autonòmic del PP es va caracteritzar per manifestacions públiques de negociació que es varen traduir en una gran resistència a fer-ho amb els sindicats.

Fins i tot hi va haver intents de desestabilitzar el marc de negociació a l'ensenyament, quan es pretenia la incorporació, sense cap tipus de representativitat, de la CSIF a la Mesa Sectorial d'Educació.

El govern del Pacte de Progrés,

Comissió Executiva sorgida del V Congrés

Continuam reivindicant la veritable equiparació retributiva i l'accés al fons social...

tot i que ha declarat que l'educació és una prioritat política, ha aprovat uns pressuposts d'educació que, tot i el seu increment, semblen insuficients per a dur una política decididament distinta en la línia de compensar les desigualtats socials i territorials en matèria d'educació, de millorar substancialment les plantilles i les condicions laborals i els llocs escolars, d'impulsar els plans de formació de professorat en horari de treball, fent especial esment a la formació lingüística i cultural, i d'aconseguir l'equiparació retributiva i dels drets socials del professorat...

Algunes mesures com l'acord de plantilles per al curs 2000-2001 són símptomes d'algun avançament; calen moltes més accions que tradueixin en fets aquesta proclamada prioritat de l'ensenyament com a servei públic.

Continuam reivindicant la veritable equiparació retributiva i l'accés al fons social. S'ha arribat a un acord sobre el professorat itinerant i el professorat que imparteix el primer cicle d'ESO, que veurà millorades les seves condicions laborals i retributives, de la qual cosa n'exigim l'extensió a la resta del professorat.

Reclamam una vertadera negociació sindical, un desplegament legislatiu i normatiu progressista: Consells Escolars Municipals i Autonòmic, Llei de Persones Adultes, Llei de Finançament "propi" de l'educació, mesures efectives de política lingüística i cultural... per assolir un ensenyament en català autocentrat en la nostra cultura i identitat.

De la nostra realitat, cal esmentar el nostre augment i intensificació en la representació sindical a l'ensenyament públic, privat i a la Universitat.

Al sector de l'ensenyament concertat, el quadrienni 1996-2000 s'ha caracteritzat per l'aplicació de la reforma laboral i els

retalls a les millores socials. Ha continuat la persistent atomització del sector en diferents convenis,

malgrat la importància quantitativa del conveni de l'ensenyament concertat, que també ha sofert els retalls i rebaixes a les millores aconseguides en convenis anteriors. S'han augmentat les aules concertades, hi ha hagut un increment de la plantilla de concertada, però també la mala dotació de les transferències educatives la noten les treballadores i treballadors del sector. Malgrat tot, s'han de reconèixer unes millores a la nòmina del professorat concertat, degudes al complement retributiu illes Balears, que encara que no s'hagin cobert les nostres esperances d'equiparació han obert una esperança de millora, com també ho ha fet el pacte per l'acord marc a l'ensenyament concertat.

Quant a pèrdua d'unitats, hem de recordar que han estat poques i que el 99 per cent del professorat afectat, gràcies a les nostres pressions, ha estat recol·locat.

La nostra representació s'ha incrementat, a pesar de les fortes pressions exercides contra les nostres candidatures. El suport de les persones que treballen al sector, de la nostra afiliació i de les que conformen les nostres candidatures, han fet que l'STEI tingués el 56'2 per cent de la representativitat. Aquest suport ens dona un gran coratge i una gran responsabilitat. La nostra implantació ha fet que augmentàs l'enfrontament amb les patronals, amb USO, FETE, i FE-CCOO, i les

travetes contra l'STEI són el pa de cada dia. Però, no obstant, tenim l'esperança que, així com s'ha pogut fer realitat un pacte de progrés a l'àmbit polític, a curt termini, sigui possible un pacte progressista sindical per aconseguir fer realitat els nostres objectius de millorar les condicions sociolaborals tant de les persones docents com no docents.

Des de les Pitiüses s'ha fixat com a objectiu primordial el manteniment d'una relació quasi permanent amb l'afiliació a través de les visites als centres de treball. La impartició de cursos de formació és un nou element a afegir-hi, i ha estat motiu de nova afiliació. Des del curs 1996/97 s'estan realitzant activitats de solidaritat i cooperació a les Pitiüses i s'és membre del Fons Pitiús Solidari. Durant el curs 1999-2000 es va constituir el grup d'Ensenyants Solidaris a les Pitiüses.

Pel que fa a Menorca, l'eix de la nostra acció sindical ha estat presentar les nostres propostes als centres de treball i recollir l'opinió de les treballadores i treballadors, així com la informació puntual del temes que marca l'actualitat.

L'afiliació va augmentant, però el problema més difícil de resoldre és el de la participació. El sindicalisme que sovint estam abocats a fer és, per mor de la manca de participació, un sindicalisme de gestió.

L'STEI-Menorca és membre del Fons Menorquí de Cooperació i forma part del Marc Unitari de la Comunitat Educativa de Menorca.

EL NOSTRE MODEL SINDICAL DAVANT L'ESTRATÈGIA DEL BISINDICALISME.

La cultura sindical de CCOO i

Convidats i congressistes del VI Congrés

Una de les votacions

UGT, hegemònica i prepotent ha aflorat més clarament des que governa el Pacte de Progrés. La seva estratègia consisteix a reforçar el seu pes institucional com a sindicats més representatius en detriment de la participació i els drets sindicals de la resta d'organitzacions, especialment de l'STEI.

L'STEI sempre s'ha oposat i s'oposarà, tant en el terreny polític com en el terreny sindical, al centralisme. Rebutjarem i denunciarem l'intent d'instaurar un model estatallista de representació institucional a l'àmbit autonòmic.

L'STEI sempre ha mostrat la seva disposició a conjuntar forces sindicals per afavorir els interessos de les treballadores i treballadors: hem participat a les manifestacions de l'1 de maig. Podríem recordar que a la manifestació de l'1 de maig del 1999 reivindicàvem un altre tipus de política econòmica, ambiental, social... Ara no ha estat possible tornar a confluïr per les raons d'exclusivitat sindical que hem denunciat.

L'STEI I LA SEVA PRESENCIA SOCIAL.

L'STEI ha continuat donant suport a les iniciatives que dinamitzen la nostra societat: campanyes ecologistes a favor de la qualitat de vida i de la natura, campanyes de sensibilització social, de solidaritat activa amb els pobles oprimits (saharais, Centreamèrica, Txetxènia...), campanyes a favor de la nostra llengua i cultura, a favor de l'autogovern, la igualtat de la dona...

L'STEI ha continuat essent un referent fonamental per valorar i criticar les polítiques educatives...

L'STEI gaudeix d'una bona salut; en aquests darrers quatre

anys la nostra afiliació ha augmentat en més de 1.300. Hem incrementat el nostre patrimoni sindical. A l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics, s'hi afegeix la nova seu de l'STEI, al carrer Jaume Ferran.

L'Escola de Formació en Mitjans Didàctics ha seguit el seu ritme d'activitats, que són, a més, un punt de trobada per a les afiliades i afiliats. L'Escola ha esdevingut un mecanisme de participació. Durant aquests quatre anys ha dut a terme: 56 cursos i seminaris de formació del professorat; 23 cursos de formació ocupacional; 47 realitzacions de material didàctic, edicions i publicacions diverses; edició de la Revista PISSARRA, des del número 82 fins ara, el 100.; publicació de l'Agenda Escolar de l'STEI, durant els darrers quatre anys; publicació del butlletí STEI-INFORMA i altres publicacions sindicals, organització de cinc seminaris i jornades; 19 conferències, dues exposicions...

L'STEI ha continuat essent un referent fonamental per valorar i criticar les polítiques educatives...

El projecte sindical que representa l'STEI és avui una realitat, ens ho indica el seu reconeixement i prestigi internacional; durant quatre anys ha representat la Confederació d'STEs a: la 45ena Conferència d'Educació de la UNESCO, la Conferència de l'OIT, Congressos de la confederació d'educadors americans CEA, celebrats a Mèxic i a San Paulo, Comitè Europeu d'Educació a Luxemburg, Jornades

de Formació Internacional d'Educació a Brussel·les, Congrés Internacional de l'Educació a Washington.

Hem organitzat a les Balears conferències i seminaris d'àmbit internacional a les quals hi han participat professionals de l'educació, sindicalistes i polítics de reconegut prestigi.

Hem realitzat una tasca de cooperació a Centreamèrica tant donant suport a reivindicacions, recolzant denúncies, com en la creació de tallers de formació o creació d'infraestructures:

- Construcció de dues escoles.
- Construcció d'una escola taller de forn de pa i pastisseria.
- Construcció i equipament d'una àrea de capacitació per a dones indígenes.
- Construcció d'un institut per cooperativa.
- Construcció de l'Institut de Formació Magisterial.
- Equipament d'una cooperativa per a Magisteri.
- Construcció de 20 habitatges mínims després de l'huracà Mitch.
- Reconstrucció d'una escola afectada per l'huracà Mitch.
- Realització de diferents tallers de formació política, sindical i cívica amb diferents organitzacions de Centreamèrica.

Per concloure, aquest VI Congrés proposa donar una passa més en l'obertura del nostre sindicat a altres sectors laborals, es tracta d'anar construint un altre referent sindical per anar aglutinant una alternativa al bisindicalisme estatallista a l'àmbit de les Illes Balears. Nosaltres iniciem aquest projecte i

voldríem enfortir aquest procés...

Totes les delegades i els delegats tenim la paraula per començar a fer realitat aquest nou projecte.

Palma, 26 de maig del 2000.